

ת"פ 26540/12/14 - מדינת ישראל נגד אלפונסה דה קרוז

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 26540-12-14 מדינת ישראל נ' דה קרוז(עציר)

בפני	כב' השופט דוד רוזן
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד איריס פמיליה
המאשימה	נגד
	אלפונסה דה קרוז (עציר)
הנאשמת	ע"י ב"כ עו"ד יוסי סקה

גזר דין

א. פתיחה

הנאשמת הורשעה על-פי הודאתה במסגרת הסדר טיעון ב-6 עבירות של התעללות בחסר ישע, עבירות לפי סעי' 368(ג) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**").

במסגרת הסדר הטיעון תוקנו עובדות כתב האישום. על-פי כתב האישום המתוקן, בתקופה בה שימשה הנאשמת מטפלת סיעודית של קשישה ילידת 1937, חסרת ישע, שאובחנה כסובלת מדמנציה חמורה - התעללה הנאשמת גופנית ונפשית בקשישה במספר הזדמנויות, כפי שיפורט בהמשך.

ב. טיעוני הצדדים

התובעת המלומדת, עו"ד איריס פמיליה, עתרה לעונש מאסר לריצוי בפועל של שנתיים ימים, בנוסף למאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

התובעת המלומדת ציינה היות המתלוננת קשישה מטופחת ונאה, שהותקפה ושימשה יעד להתעללות אכזרית מצד הנאשמת. הנאשמת פעלה באכזריות כנגד הקשישה חסרת הישע ללא כל סיבה.

לגישת התובעת הנכבדת, מתחם הענישה הראוי נע במקרה זה בין 18 חודשי מאסר בפועל ל-3.5 שנות מאסר בפועל.

פרקליטה המלומד של הנאשמת, עו"ד יוסי סקה, לא הקל ראש בהתנהגותה של הנאשמת. עם זאת, לשיטתו על-פי

ההלכה הפסוקה אין כל מקום לגזור לנאשמת עונש דומה לזה שהוצע על-ידי ב"כ המאשימה. לדידו של הסנגור, מתחם הענישה הראוי נע בין 12 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

הסנגור המלומד עמד על נסיבותיה האישיות של הנאשמת, שאינן קלות. מדובר באישה שסבלה מאלימות פיזית ומילולית של בעלה, אבי ילדיה. הנאשמת נאלצה לעזוב את בני משפחתה ולהרחיק לישראל על-מנת שיהא בכוחה לפרנס את ילדיה. הסנגור המלומד ציין כי מעבר לאירועים המתוארים בכתב האישום טיפלה הנאשמת בקשישה לאורך שנים במסירות רבה.

הנאשמת הביעה בבית-המשפט את צערה וחרטתה. הנאשמת ציינה כי היא אוהבת את הישישה וביקשה מחילה על מעשיה.

ג. דין

משמצא המחוקק להוסיף לספר החוקים את תיקון מס' 113 לחוק, מצווה בית-משפט לפעול בהתאם להוראותיו ולקבוע תחילה מהו מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשעה הנאשמת.

ג.1 - הערך החברתי הנפגע ומידת הפגיעה בו

הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשמת הוא שמירה על כבודו, שלמות גופו ובריאותו של אדם, כמו גם שמירה על שלוות חייו, שלו ושל בני משפחתו.

הנאשמת, ששימשה מטפלת אישית במשך 24 שעות, פעלה כנגד אישה, בת חסותה, חסרת ישע, הסובלת מדמנציה, שהייתה תלויה בה בכל צעד ושעל לאורך שעות היממה.

הנאשמת התעללה בקשישה בדרך הפעלת אלימות פיזית ומילולית כלפיה, ללא כל סיבה נראית לעין.

בנסיבות העניין, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה.

ג.2 - מדיניות הענישה הנוהגת

בע"פ 1836/12 שימש המערער מטפל סיעודי של יליד שנת 1930, חסר ישע. המערער ניצל מרותו והטיל אימה על הקשיש בדרך הפעלת אלימות פיזית ומילולית.

בית-המשפט העליון ציין את הציווי "והדרת פני זקן". בית-המשפט העליון, מפי כב' השופט נעם סולברג, קבע כי לא מדובר דווקא במצווה דתית אלא ב"חוק טבע". עונש של 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל איננו עונש חמור יתר על

המידה, יש בו משום גמול הולם למעשי המערער. העונש: "...מחויב המציאות על-מנת להגן על זקנים חסרי ישע שכאלה".

ת"פ 50230-02-12, בימ"ש מחוזי ת"א, נדונה נאשמת עובדת זרה מנפאל, אשר שימשה מטפלת סיעודית לקשישה בת 93. הנאשמת תקפה את הקשישה במספר הזדמנויות. כב' השופטת יהודית אמסטרדם, לאחר ניתוח פסיקת בתי-המשפט, קבעה כי מתחם העונש ההולם את חומרת העבירה נע בין 18 ל-42 חודשי מאסר.

בית-המשפט גזר על הנאשמת בסופו של דיון 30 חודשי מאסר, מתוכם 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ת"פ 811-07-14, בימ"ש מחוזי ת"א, נדונה, במסגרת הסדר טיעון, נאשמת ששימשה מטפלת סיעודית לקשישה שהתניידה בכיסא גלגלים וסבלה מדמנציה בחומרה קשה. הנאשמת הורשעה בתקיפת הקשישה בדרך של סטירות על פניה ובידה, זאת בנוסף למיני אירועים משפילים ומבזים, מלווים באלימות פיזית ומילולית.

בית-המשפט קיבל את הסדר הטיעון וגזר על הנאשמת עונש מאסר של 36 חודשי מאסר, מתוכם 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ת"פ 983-07-09, בימ"ש מחוזי חיפה, הנאשמת הועסקה כמטפלת סיעודית אצל קשישה שסבלה ממחלת אלצהיימר. הנאשמת הכתה את הקשישה לאחר שזו עשתה צרכיה במיטה. בית-המשפט המחוזי התחשב בהודאתה של הנאשמת, בהיותה זרה בארץ ובעובדה כי לאורך שנתיים ימים טיפלה במסירות בקשישה וגזר עליה עונש מאסר של 28 חודשים, מתוכם 14 חודשים לריצוי בפועל.

ג.3 - נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

ב-6 הזדמנויות שונות התעללה הנאשמת בקשישה חסרת הישע, שעל בריאותה ושלמות גופה הייתה מופקדת, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

ביום 13.11.14 התעללה הנאשמת בקשישה בכך שהצליפה על גופה באמצעות בגד, ובהמשך הכתה אותה ברגלה באמצעות גליל נייר.

ביום 15.11.14 התעללה הנאשמת בקשישה בכך שהכתה אותה בידה והורתה לה לשכב על הספה, מיד לאחר מכן הכתה אותה בישבנה, בהמשך צבטה את הקשישה בכף רגלה.

ביום 16.11.14 התעללה הנאשמת בקשישה בכך שצבטה את הקשישה בכף רגלה, צעקה עליה, אחר-כך משכה באוזנה והכתה אותה בבטנה.

ביום 18.11.14 התעללה הנאשמת בקשישה בכך שצעקה עליה, הכתה אותה בראשה, בהמשך נופפה לעברה במקל

ולחצה אותו לבטנה של הקשישה תוך צעקות.

ביום 01.12.14 התעללה הנאשמת בקשישה בכך שהכתה אותה בראשה, צעקה עליה והכתה אותה באמצעות נעל. בהמשך משכה בחוזקה בשערותיה וטלטלה את ראשה.

בין המועדים 11.11.14 ו-02.12.14 התעללה הנאשמת בקשישה בכך שמשכה בשערה, הכתה בראשה, צעקה עליה ואיימה להכותה.

הנאשמת השליטה טרור, אימה ופחד על ישישה חסרת ישע, שהייתה נתונה למרותה המוחלטת, ושעל בריאותה, שלמות גופה, שלוותה, הייתה הנאשמת מופקדת תמורת שכר.

הנאשמת השפילה הקשישה ורמסה את כבודה, ללא כל התגרות מצידה.

הנאשמת פעלה בצורה בזויה ואכזרית כלפי אישה שידעה ימים יפים יותר ונפלה למחלה חשוכת מרפא, מחלה ששינתה צלמה להיות בן-אדם סיעודי הנזקק לטיפול וסיוע צמוד לכל צרכיו. הנאשמת הפעילה כוח פיזי כלפי חסרת ישע. הנאשמת הטילה פחד ובעתה באישה חולה.

ג.4 - מתחם העונש ההולם

בהתחשב בכל אשר פורט לעיל, הנני סבור כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מהאישומים (לכל אירוע בנפרד) הינו בן 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ג.5 - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

משקבעתי מהו מתחם העונש ההולם, יש לגזור את העונש המתאים לנאשמת, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

כאמור, מדובר בנאשמת כבת 45, גרושה ואם לשני ילדים בוגרים. הנאשמת הגיעה לישראל מהודו, מתוך כוונה לפרנס את עצמה ובני משפחתה. הנאשמת סבלה אלימות פיזית ומילולית מתמשכת מצד מי שהיה בעלה, אבי ילדיה.

עברה של הנאשמת הינו נקי.

כמצוין על-ידי הסנגור, הנאשמת לא רק התעללה בקשישה, למעלה מ-3 שנים טיפלה הנאשמת בקשישה במסירות לא מעטה.

ד. כללו של פסק

לאחר ששקלתי מכלול השיקולים, הנני לגזור על הנאשמת, על כלל האירועים בהם הורשעה, את העונשים הבאים:

1. הנני מטיל על הנאשמת 30 חודשי מאסר, מתוכם 18 חודשים לריצוי בפועל, מיום מעצרה - 07.12.14, והיתרה על תנאי, שלא תעבור במשך 3 שנים עבירה לפי סעי' 368 לחוק העונשין, וכן כל עבירה של אלימות פיזית כלפי גוף אדם.

2. הנני מטיל על הנאשמת לפצות את המתלוננת פיצוי סמלי בסך 5,000 ₪.

סכום זה ישולם עד יום 01.01.16. סכום זה יישא ריבית והצמדה כחוק, מיום 01.01.16 ועד יום התשלום בפועל.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן והודע היום ח' אייר תשע"ה, 27/04/2015 במעמד הנוכחים.

דוד רוזן , שופט